

קריש

ע"י ב"כ עו"ד א. רוזנטל

המוקד להגנת הפרט,

רח' אבו עוביידה 2, ירושלים

ה ע ו ת ר ת

נ ג ד

מפקד כוחות צה"ל

באזור יהודה ושומרון

ע"י פרקליטות המדינה

משרד המשפטים, ירושלים

ה מ ש י ב

הודעה מטעם פרקליטות המדינה

1. עתירה זו מכוונת נגד החלטת המשיב שלא ליתן לעותרת היתר לצאת את האזור לירדן.

המשיב יטען כי החלטתו מעוגנת היטב בדין ובשיקולים בטחוניים, ואין כל יסוד, משפטי או עניני, להתערב בהחלטתו.

2. כעולה מהעתירה, פנתה העותרת, תושבת שכם, ביום 15.8.90 בבקשה להתיר יציאתה מהאזור לירדן, וביום 25.9.90 הודע לה כי המשיב החליט לדחות את בקשתה.

במכתב נוסף צויין כי ביסוד הסירוב עומדת מעורבותה של העותרת בפעילות חבלנית עויינת.

3. (א) בהתאם לצו בדבר שטחים סגורים (אזור הגדה המערבית) (מס' 34) תשכ"ד-1967 והוראת סעיף 90 (מקודם סעיף 70) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378) תש"ל-1970, האזור הינו שטח סגור, אשר הכניסה אליו והיציאה ממנו טעונים היתר המפקד הצבאי, או מי שהוא הסמיך לכך.

(ב) קביעת האזור כשטח סגור, וממילא גם השיקולים בדבר מתן היתרי כניסה ויציאה לאזור וממנו, יסודם בשיקולי בטחון, היינו מניעת הסיכון הבטחוני העלול להגרם ממתן אפשרות של כניסה ויציאה חופשית מהאזור ואליו, העלולה להיות מנוצלת לקיום קשרים עם ארגוני מחבלים (גיוס, העברת מידע, נקודות, משימות וכיו"ב).

(ג) לאור האמור נוהג המשיב שלא להתיר כניסתו של אדם לאזור, או יציאתו ממנו, מקום שקיים חשש כי יקיים מחוץ לאזור מגעים עם גורמים שונים בארגוני מחבלים, ויפעל לקידום מטרותיהם החתרניות.

(ד) תנועה חופשית של אנשים מסוג זה לאזור ומחוצה לו כרוכה, כאמור, בסיכון בטחוני, ובמיוחד כאשר מדובר ביציאה למדינת אויב, ולכן לא ניתן במקרים שכאלה היתר היציאה המבוקש בהתאם לחקיקת הבטחון הנ"ל.

4. הלכה פסוקה היא כי -

"כאשר בוחנת רשות מינהלית בשטח הממשל הצבאי בקשה ליציאה מן האזור או לכניסה לתוכו, רשאית היא לשוות נגד עיניה את הסיכונים הבטחוניים הכרוכים בהענות לבקשה. לצורך כך די בחשד סביר כדי לשמש

בסיס לסרוב להענקת רשיון ואין זה תנאי מוקדם להפעלת הסמכות כי יהיה בפני הרשות אותה שעה חומר ראיות אשר יכול היה לבסס הרשעה בדין בבית המשפט. המשיב מופקד על שלומו ובטחונו של האזור וספק בעניין כשרותו אמינותו של העותר בכל הנוגע בקשריו עם מחבלים יכול להטות את כפות המאזניים לרעתו כאשר מדובר על היתר לתנועה חפשית אל מקומות היכולים לשמש למפגש עם שליחים של ארגוני הטרור. "בג"צ 66/80 אבו-עקיל נ' מפקד איו"ש (לא פורסם).

הלכה זו אושרה בעקביות על ידי בית המשפט הנכבד:

- * בג"צ 515/84 בסיסו נ' מפקד אזור חבל עזה (לא פורסם).
- * בג"צ 318,417/85 חאלד דאוד נ' ראש המינהל האזרחי (לא פורסם).
- * בג"צ 709/88 ראפת דואסי נ' ראש המינהל האזרחי (לא פורסם).

מש/1 צילומי פסקי הדין מצ"ב ומסומנים מש/א1-ג.

5. הסירוב להתיר יציאת העותרת מהאזור יסודו בשיקולי בטחון. בעלה של העותרת, קריש, הינו פעיל פתח בכיר בשכם הקשור עם פעלי פתח מחוץ לאזור, ואף נעצר במעצר מינהלי לששה חודשים החל מיום 25.11.90.

אודות העותרת קיים מידע לפיו ביציאותיה אל מחוץ לאזור הינה מסייעת לפעילות בעלה במסגרת הפח"ע, ועלולה היא לפגוע בבטחון האזור והמדינה ובבטחונם של כוחות צה"ל.

פרטי מידע זה ומקורותיו הינם חסויים מטעמים של בטחון המדינה, אך ניתן יהיה להציגם בפני בית המשפט הנכבד בלבד, אם יסכים לכך ב"כ העותרת.

מש/2 העתק תעודת החסיון החתומה על ידי שר הבטחון מצ"ב ומסומן מש/2.

6. (א) בהתאם לתחיקת הבטחון הנזכרת לעיל ובהתאם להלכה הפסוקה, וכן לפי כללי המשפט הבינלאומי, הרי בהיות האזור נתון תחת ממשל צבאי ובהיותו שטח סגור על פי תחיקת הבטחון, אין כל זכות - יסוד או אחרת - לחופש תנועה לאזור וממנו. אדרבא, יציאה משטח ממשל צבאי, ובמיוחד למדינת אויב, הינם בגדר זכות-יתר המסורה לשיקול דעת מפקד האזור.

ראה: בג"צ 417/85, 318 הנ"ל בעמ' 3.

סעיף 48 לאמנת ג'נבה הרביעית בדבר הגנת אזרחים בעת מלחמה, 1949.

וכן ראה: J.S. PICTET, COMENTARY IV GENEVA CONVENTION (GENEVA 1958 P. 276).

(ב) יצויין, כי גם לאזרחי ישראל, בהתאם לסעיף 5 לתקנות שעת חירום (יציאה לחוץ לארץ), תש"ח-1948, אין "חופש תנועה" לארצות אויב.

ראה: בג"צ 658/80, פ"ד לה (1) 249.

בג"צ 488/83, פ"ד לז (3) 722.

בג"צ 368/85, פ"ד לט (3) 54.

7. בנסיבות העניין אין בטיפולים הרפואיים להם זקוקה העותרת כדי להתיר יציאתה מהאזור ולסכן בכך שלומם ובטחונם של אחרים, מה גם ואין בסירוב זה כדי למנוע ממנה טיפול רפואי באיזור או בישראל.

8. אשר על כן יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות עתירה זו.

היום: שבת התשנ"א

ינואר 1991

שאוֹל גוֹרדוֹן
סגן לפרקליט המדינה

יא/779